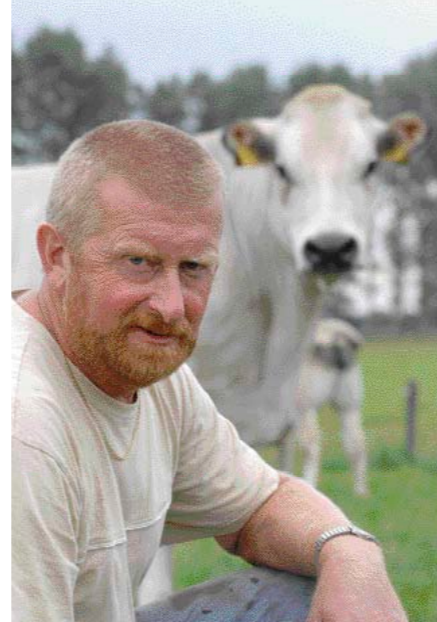

Het kan altijd beter. Met dat zinnetje in het achterhoofd maakt Ben Doorn uit Emst van mooie piemontesen fokken zijn levenswerk.

Fokstier Lennard is met zijn excellente exterieurscore een bekroning van de jarenlange inspanning in de fokkerij.

'Dé stier.' Uit de mond van Ben Doorn (54) uit Emst klinkt het woord met koninklijk respect. Zo groot is het aanzien voor fokstier Lennard (v. Roberto 2). Twee keer al haalde de Roberto 2-zoon de nationale titel bij de Nederlandse piemontesestieren binnen. Sinds kort is hij de eerste stier ooit van het Italiaanse vleesras die in Nederland de 90 puntengrens bereikte. 'Het is gewoon een pracht van een dier', gaat Doorn op eerbiedige toon verder. 'Hij is niet alleen enorm fijn, maar heeft ook veel vlees en van dat ontzettend harde en droge beenwerk. En het is een erg makkelijke stier om te hanteren.' Van zijn uniform verervingpatroon houdt Doorn nog het meeste. 'Dat is het belangrijkste in de fokkerij', zegt de pie-

montesefokker stellig. 'Voor 98 procent kalven de dieren hier zelf. Veel variatie in grootte van de kalveren kan ik me niet veroorloven. Stieren die zwaar vererven sluit ik uit. Een koe moet natuurlijk kalven.' Het gemengde bedrijf van Ben Doorn telt naast vijfhonderd vleesvarkens 54 hectare ruwvoer- en akkerbouwteelten, 40 hecta-

Ben Doorn : 'Een dier mag nog zo mooi zijn, als een koe een slecht karakter heeft, dan vertrekt ze'

Lang leve Lennard

Ben Doorn: 'Uniformiteit is het belangrijkste in de fokkerij'

re bloembollen, een minicamping en dertig piemontesen. Voor de mkz-ruiming in de regio lag dat aantal hoger. 'In die tijd had ik een veertigtal dieren, ook kruisingen met blonde d'Aquitaine', vertelt Doorn over de historie van zijn fokkerij. Na de ruiming van zijn veestapel besloot hij definitief met piemontesen aan de slag te gaan. 'Die dieren zijn zo ontzettend fijn. Ik vind het sierlijke vleesdieren.'

Genoeg met dertig dieren

'Mkz was een gigantische domper', herinnert Ben Doorn zich het vertrek van zijn eigen vee. Zes weken later kocht hij nieuwe dieren uit één en dezelfde veestapel. 'Een optie is hier en daar een paar koeien kopen, maar dat geeft risico's voor de diergezondheid en het bemoeilijkt het fokken door variaties in de afstamming. Als je een kudde dieren koopt, koop je niet de beste, maar vertrek je wel met een gelijke basis.'

De verandering in veebezetting betekende een forse aanpassing. 'Het viel tegen om de oudere dieren te leren kennen. Je weet bijvoorbeeld niet welke koe makkelijk of welke moeilijk kalft. Met de jon-

Doorsnee fokkoeien kalven drie tot vier keer, de betere zes tot acht keer

gere dieren had ik van het begin af aan opnieuw een band, maar met de oudere koeien heeft dat wel een jaar geduurd.'

De keuze voor raszuivere fokkerij bleek al snel een goede keuze. Onder de aangekochte runderen was de stier Roberto 2. 'Op de nationale keuring in Mariënheem werden drie van zijn nakomelingen met een nummer één, twee en drie. Eén stier heb ik toen gehouden. Die kon ik goed inzetten voor de dekking.'

Opnieuw komt het verhaal bij fokstier Lennard uit. De fokkerijschade door mkz is met zijn prestaties stilaan vergeten, maar voor de schaalgrootte had de uitbraak wel gevolgen. 'Dertig dieren is genoeg. Fokkerij is een hobby, het moet niet uit de hand lopen.'

dan kun je ze net zo rustig maken als andere rassen. Opvoeding is belangrijk.'

Sympathieke fokkerij

De kalveren lopen bij voorkeur een half jaar bij de moeders, in de zomer in de wei en in de winter op stal. 'Van koeien die in de winter kalven zijn de kalveren mak tegen de tijd dat ze naar buiten gaan. Kalveren die buiten geboren worden, blijven in de stalperiode nog een tijdje bij de moeder.' De opgestalde fokdieren krijgen mais en graskuil voorgeschoteld, in het weideseizoen volstaat weidegras. 'Krachtvoer gebruik ik op dat moment als lokmiddel. Door ze elke avond wat brok te geven, wennen ze alvast aan de aandacht van mensen.'

'Vrouwelijk vee blijft in principe voor de fokkerij. Een doorsnee fokkoe kalft drie tot maximum vier keer, de betere fokdieren zes tot acht keer.' De piemontesefokker verwijst naar Gerdi (v. Balbano), de oudste fokkoe op het bedrijf. In dochter Gea (v. Cobra) ziet hij een nieuw aanstormend talent. 'Ze heeft het in zich: ze is fijn, groot en lang.'

Van de stieren gaat veertig procent weg voor de fokkerij, het overige deel is bestemd voor de mesterij. De selectie gebeurt streng. 'Niet van alle goede koeien komt een goed dier. Dat is ook het mooie: fokkerij is geen optelsom.'

Embryo's komen er om die reden niet aan te pas. 'Ik spoel geen enkele koe. De stier moet het maar opknappen. Ik kies liever een sympathieke manier van fokken.' Met dezelfde visie in het achterhoofd mest Doorn zijn dieren niet zelf af. 'Mijn doel is fokken.'

In de ogen van Ben Doorn is dat werk nooit af. 'Fokken is een levenswerk. Want hoe goed een dier ook mag wezen, het kan altijd beter.'

Annelies Debergh

De aandachtspunten bij de selectie van zijn vee weet Ben Doorn goed en gestructureerd op te sommen. 'Het beenwerk komt absoluut op nummer één, zowel bij de stieren als bij de koeien.' De fokker verklaart zich nader. 'Bij mannelijke dieren is het beenwerk natuurlijk nog belangrijker. Een stier moet de hele dag springen. Als de benen niet goed zijn, dan komt daar niets van terecht.' Op de tweede, derde en vierde plek komen achtereenvolgens de fijnheid, de bespiering, de grootte en de lengte. 'Deze laatste twee gaan bijna altijd samen. Hoe groter en hoe langer een koe is, hoe meer kilo's ze kan dragen.'

Het karakter is een ander belangrijk aandachtspunt bij de fokkerij. 'Ik heb een verschrikkelijke hekel aan koeien met een slecht karakter. Een dier kan nog zo mooi zijn, als een koe een slecht karakter heeft, dan vertrekt ze. Je hebt er niets aan als de dieren honderd meter het land intrekken als je er een keer langskomt.' Om de dieren mak te maken gaat Doorn regelmatig bij de kudde langs. 'De dieren krijgen al van jongsaf aan een touw aan. Als je maar genoeg met het vee omgaat,

Lennard (v. Roberto 2), eerste excellente piemontesestier in Nederland

